

LEGE
privind activitatea veterinară

nr. 1538-XII din 23.06.1993

Monitorul Parlamentului Republicii Moldova nr.8/239 din 1993

* * *

Abrogat: 14.09.2008

[Legea R.Moldova nr.221-XVI din 19.10.2007](#)

C U P R I N S

I. PRINCIPII GENERALE

- [Articolul 1.](#) Noțiuni despre activitatea veterinară
- [Articolul 2.](#) Legislația veterinară
- [Articolul 3.](#) Dreptul la exercitarea activității veterinare
- [Articolul 4.](#) Serviciul veterinar
- [Articolul 5.](#) Comisiile antiepidemiologice excepționale
- [Articolul 6.](#) Asociația specialiștilor veterinari
- [Articolul 7.](#) Ștampila veterinară

**II. SARCINILE ȘI RESPONSABILITATEA SPECIALIȘTILOR
SERVICIULUI VETERINAR**

- [Articolul 8.](#) Sarcinile specialiștilor serviciului veterinar
- [Articolul 9.](#) Responsabilitatea specialiștilor serviciului veterinar

III. SERVICIUL VETERINAR DE STAT

- [Articolul 10.](#) Competența serviciului veterinar de stat
- [Articolul 11.](#) Obligatorietatea îndeplinirii cerințelor serviciului veterinar de stat
- [Articolul 12.](#) Structura și subordonarea serviciului veterinar de stat

**IV. FINANȚAREA ȘI ASIGURAREA TEHNICO-MATERIALĂ
A ACTIVITĂȚII SERVICIULUI VETERINAR**

- [Articolul 13.](#) Sursele de finanțare a activității serviciului veterinar
- [Articolul 14.](#) Finanțarea măsurilor veterinare speciale
- [Articolul 15.](#) Asigurarea serviciului veterinar de stat cu încăperi de serviciu, servicii comunale și cu îmbrăcăminte specială

V. SUPRAVEGHEREA VETERINARĂ DE STAT

- [Articolul 16.](#) Menirea supravegherii veterinare de stat
- [Articolul 17.](#) Organizarea și exercitarea supravegherii veterinare de stat
- [Articolul 18.](#) Garanțiile activității persoanelor oficiale, care exercită supravegherea veterinară de stat

VI. OBLIGAȚIUNILE PERSOANELOR FIZICE ȘI JURIDICE ÎN VEDEREA RESPECTĂRII STATUTULUI VETERINAR

[Articolul 19.](#) Obligațiunile deținătorilor de animale

[Articolul 20.](#) Obligațiunile persoanelor fizice și juridice privind colectarea, prelucrarea, păstrarea și transportarea produselor și materiei prime de origine animală, precum și transportarea animalelor

VII. ACȚIUNILE SERVICIULUI VETERINAR DE STAT ÎN CAZURILE BOLILOR CARE NECESITĂ INSTITUIREA MĂSURILOR DE CARANTINĂ ȘI ZOOANTROPNOZELOR

[Articolul 21.](#) Modul de informare în toate cazurile de depistare a bolilor care necesită instituirea măsurilor de carantină

[Articolul 22.](#) Ordinea instituirii și ridicării măsurilor de carantină

[Articolul 23.](#) Acțiunile serviciului veterinar de stat în caz de depistare a zooantroponozelor

VIII. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI VETERINARE

[Articolul 24.](#) Sancțiuni de amendă

IX. CONTRACTELE INTERNAȚIONALE

[Articolul 25.](#) Contractele internaționale în problemele zootehniei, medicinei veterinare, importului și exportului de animale, produse și materie primă de origine animală

Parlamentul Republicii Moldova adoptă prezenta lege, care determină principiile de bază ale organizării și realizării activității veterinare pe teritoriul republicii.

I. PRINCIPII GENERALE

Articolul 1. Noțiuni despre activitatea veterinară

(1) Sub noțiunea de activitate veterinară urmează a se subînțelege activitatea, orientată spre protecția de boli a tuturor speciilor de animale, inclusiv păsări, albine, viermi de mătasă, raci, pești, broaște, moluște și alți reprezentanți ai lumii animale (denumiți în continuare "animale"), răspândiți pe teritoriul republicii, prevenirea transmiterii bolilor de la animale la om și de la om la animale, asigurarea controlului sanitar veterinar asupra fabricării produselor și materiei prime de origine animală și vegetală salubre.

(2) Soluționarea acestor sarcini de importanță de stat ține de datoria tuturor organelor și organizațiilor de stat, specialiștilor serviciului veterinar, persoanelor fizice și juridice deținătoare de animale, care le posedă sau le întrețin la balanța lor, și este asigurată prin desfășurarea unui complex de măsuri gospodărești și speciale de profilaxie și tratament veterinar.

Articolul 2. Legislația veterinară

Legislația veterinară se compune din prezenta lege și actele legislative ale republicii adoptate în conformitate cu ea, precum și actele normative ale organelor conducerii de stat privind problemele activității veterinare.

Articolul 3. Dreptul la exercitarea activității veterinare

(1) Au dreptul de a exercita activitate veterinară persoanele cu studii medii și superioare veterinare, care au încheiat un contract de muncă cu patronul.

(2) Dreptul la activitatea de muncă individuală sau lucrul în cooperative și întreprinderi mici în calitate de specialiști veterinari se acordă persoanelor, care dispun de licență, eliberată de Camera de

Licențiere.

(3) Cetățenii străini sau apatrizii, care au calificarea veterinară necesară, pot practica activitatea veterinară pe teritoriul Republicii Moldova numai după o atestare specială și obținerea licenței în ordinea stabilită.

(4) Tragerea la răspundere pentru activitatea veterinară ilegală se îndeplinește în conformitate cu legislația în vigoare.

[Art.3 modificat prin [Legea nr.333-XV din 24.07.2003](#), în vigoare 19.09.2003]

Articolul 4. Serviciul veterinar

(1) Serviciul veterinar este un sistem de organe veterinare unificate de conducere, instituții veterinare, organizații și întreprinderi, cooperative și întreprinderi mici cu profil veterinar, precum și specialiști veterinari, care realizează un complex de măsuri speciale pentru prevenirea bolilor și tratarea animalelor, expertiza sanitară veterinară a produselor și materiei prime de origine animală și vegetală.

(2) Serviciul veterinar se divizează în serviciul veterinar de stat și serviciul veterinar departamental.

(3) Serviciul veterinar de stat include instituțiile și organizațiile veterinare de subordonare republicană și locală, înzestrate cu atribuțiuni de supraveghere veterinară de stat, iar serviciul veterinar departamental – subdiviziunile veterinare și specialiștii, care se află în subordonarea altor ministere, departamente și organizații.

(4) Angajarea la lucru și eliberarea din funcție a specialiștilor serviciului veterinar, precum și aplicarea în raport cu ei a sancțiunilor administrative sau de alt gen (cu excepția tragerii la răspundere penală) se realizează în toate cazurile doar cu consimțământul inspectorului veterinar de stat al teritoriului administrativ respectiv.

Articolul 5. Comisiile antiepidemice excepționale

Pentru conducerea operativă, luarea de măsuri extraordinare și coordonarea activității persoanelor fizice și juridice în prevenirea și combaterea în masă a epizootilor și mortalității animalelor Guvernul creează comisii antiepidemice excepționale republicane, raionale, orașenești, care acționează conform regulamentului cu privire la ele adoptat în modul stabilit.

Articolul 6. Asociația specialiștilor veterinari

Asociația specialiștilor veterinari este o organizație obștească care contribuie la dezvoltarea științei de branșă, ameliorarea deservirii veterinare a zootehniei, ridicarea calificării specialiștilor veterinari, precum și protecția lor juridică și socială.

Articolul 7. Ștampila veterinară

Specialiștii veterinari au dreptul de a folosi în activitatea lor ștampilă veterinară de modelul stabilit.

II. SARCINILE ȘI RESPONSABILITATEA SPECIALIȘTILOR SERVICIULUI VETERINAR

Articolul 8. Sarcinile specialiștilor serviciului veterinar

Sarcinile principale ale specialiștilor serviciului veterinar;

- a) profilaxia, diagnosticarea și tratarea bolilor infecțioase și neinfecțioase la animale;
- b) controlul asupra fabricării, prelucrării, păstrării și livrării produselor și materiei prime de origine animală salubre, potrivit cerințelor veterinare;
- c) protecția populației de bolile comune omului și animalelor (zooantroponoze);
- d) protecția teritoriului republicii de infiltrarea bolilor infecțioase de pe teritoriul altor state;
- e) controlul asupra permutărilor, exportului și importului animalelor, produselor și materiei prime de origine animală, precum și a furajului;
- f) expertiza sanitară veterinară a produselor și a materiei prime de origine animală, precum și expertiza sanitară a producției vegetale, comercializate la piață;
- g) controlul asupra calității preparatelor veterinare, utilizate pentru profilaxia, diagnosticarea și

tratarea bolilor la animale, precum și a suplimentelor nutritive, folosite în zootehnie;

h) controlul asupra respectării de către persoanele fizice și juridice a cerințelor sanitare veterinare privind ocrotirea sănătății animalelor și protecția mediului ambiant de poluarea lui cu deșeuri zootehnice;

i) contribuția la dezvoltarea științei veterinare și aplicarea în practică a realizărilor ei și experienței avansate.

Articolul 9. Responsabilitatea specialiștilor serviciului veterinar

Specialiștii serviciului veterinar poartă răspundere deplină pentru exercitarea obligațiilor lor în conformitate cu sarcinile indicate în articolul 8, iar împreună cu serviciul sanitar epidemiologic – și pentru depistarea bolilor comune omului și animalelor, pentru realizarea măsurilor de profilaxie și combatere a lor, precum și pentru prevenirea toxiinfecțiilor la oameni prin consum de produse alimentare de origine animală.

III. SERVICIUL VETERINAR DE STAT

Articolul 10. Competența serviciului veterinar de stat

Exclusiv de competența serviciului veterinar de stat țin:

- a) elaborarea Statutului veterinar;
- b) organizarea activității veterinare și conducerea activității serviciului veterinar pe întreg teritoriul republicii;
- c) exercitarea supravegherii veterinare de stat;
- d) determinarea împreună cu organele supravegherii sanitare de stat a unui cerc de probleme privind controlul în comun asupra activității obiectivelor supravegheate de serviciul veterinar de stat, cu aprobarea lor ulterioară de către Ministerul Agriculturii și Alimentației și Ministerul Sănătății;
- e) determinarea principiilor de bază și direcțiilor strategice ale dezvoltării activității veterinare, perfecționarea formelor ei organizaționale, structurale, precum și a normelor juridice;
- f) elaborarea de documente și recomandări normative în probleme de medicină veterinară;
- g) asigurarea realizării programelor republicane și interstatale de protecție a teritoriilor de infiltrarea și difuzibilitatea bolilor infecțioase deosebit de periculoase (care necesită instituirea măsurilor de carantină), de influențe tehnogenice și alte impacturi pentru animale;
- h) elaborarea și realizarea în comun cu organele sănătății a măsurilor pentru profilaxia și lichidarea focarelor de boli comune omului și animalelor;
- i) elaborarea și aprobarea standardelor, documentației tehnico-normative pentru preparate veterinare, utilaje, instrumente, suplimente la furaje și alte mijloace de uz veterinar, fabricate în republică, și controlul asupra celor importate pentru profilaxia, diagnosticarea bolilor și tratarea animalelor;
- j) formarea și realizarea rezervei republicane de mijloace de uz veterinar pentru desfășurarea unor măsuri antiepidemice și alte activități speciale;
- k) supunerea expertizei veterinare a documentelor de proiect în procesul de proiectare a obiectivelor veterinare și zootehnice și a întreprinderilor de prelucrare a producției animaliere; exercitarea controlului asupra respectării acestor proiecte în procesul construcției;
- l) interzicerea sau suspendarea construcției și reconstrucției încăperilor zootehnice, întreprinderilor de prelucrare a cărnii, secțiilor, depozitelor și altor unități industriale, care nu corespund cerințelor sanitare veterinare;
- m) atestarea combinatelor de carne, punctelor de tăiere, altor obiective și eliberarea permiselor pentru dreptul la fabricare, prelucrare, transportare și păstrare a produselor și materiei prime de origine animală, precum și pentru dreptul la producerea și comercializarea mijloacelor de uz veterinar iar, în caz de necesitate, interzicerea activității menționate;
- n) controlul asupra calității expertizei sanitare veterinare a produselor și materiei prime de origine animală, efectuat de serviciul veterinar la toate obiectivele de producere, prelucrare, transportare și păstrare a lor, precum și a expertizei sanitare a produselor vegetale comercializate la piețe;
- o) eliberarea de autorizații pentru folosirea și prelucrarea produselor și materiei prime de origine animală de calitate dubioasă;

p) controlul asupra executării de către organele de autoadministrare locală a indicațiilor de neadmitere a apariției pe teritoriul lor a cîinilor, pisicilor și altor animale vagabonde;

q) eliberarea de recomandății administrației piețelor, magazinelor și organelor de autoadministrare locală, altor persoane fizice și juridice privind expedierea produselor și a materiei prime de origine animală improprii consumului uman și hrănirii animalelor pentru prelucrarea industrială sau utilizarea lor în modul stabilit de serviciul veterinar de stat;

r) controlul stării locurilor de comercializare a producției de origine animală, verificarea condițiilor de păstrare în magazine alimentare, gherete, depozite, frigidere, unități ale alimentației publice, controlul asupra nimicirii produselor de origine animală și vegetală, improprii consumului uman și hrănirii animalelor;

s) efectuarea cercetărilor de laborator în scopul diagnosticării bolilor animalelor, aprecierea sanitară veterinară a produselor și materiei prime de origine animală în conformitate cu regulamentele în vigoare, precum și pentru exploatarea lor, și stabilirea cazurilor de intoxicații alimentare;

t) controlul asupra respectării cerințelor sanitare veterinare în procesul permutărilor, exportului și importului animalelor, produselor și materiei prime de origine animală, precum și a furajului;

u) eliberarea de avize organelor de asigurare privind motivele tăierii din necesitate sau pieirii animalelor;

v) eliberarea de avize privind cauzele pieirii animalelor și utilizarea produselor de origine animală în scopul stabilirii gradului de culpabilitate a personalului de deservire, a specialiștilor veterinari și altor persoane fizice și juridice;

w) determinarea, în comun cu instituțiile învățămîntului superior și mediu și cu Asociația specialiștilor veterinari, a necesarului de cadre veterinare, coordonarea programei de instruire a lor, verificarea nivelului de pregătire profesională a absolvenților instituțiilor din învățămîntul veterinar;

x) atestarea specialiștilor veterinari în scopul verificării gradului de corespundere a funcției deținute, atribuirii categoriei și clasei de calificare necesare pentru stabilirea remunerării;

z) reprezentarea intereselor republicii în problemele medicinei veterinare în organismele internaționale și în cadrul colaborării cu serviciile veterinare ale altor țări.

[Art.10 modificat prin [Legea nr.333-XV din 24.07.2003](#), în vigoare 19.09.2003]

Articolul 11. Obligativitatea îndeplinirii cerințelor serviciului veterinar de stat

Cerințele specialiștilor veterinari de stat, aflați în exercițiul funcțiunii, sînt obligatorii pentru executare în zona activității lor pentru toate persoanele fizice și juridice, producția cărora este supusă controlului veterinar de stat.

Articolul 12. Structura și subordonarea serviciului veterinar de stat

(1) Structura serviciului veterinar de stat este determinată de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, reieșind din necesitatea creării de instituții veterinare, luînd în considerare divizarea teritorial-administrativă a republicii, numărul și componența specifică a animalelor, amplasarea întreprinderilor de tăiere a animalelor și de prelucrare a produselor de origine animală, precum și din necesitatea ocrotirii teritoriului republicii de infiltrarea bolilor infecțioase de pe teritoriile altor state.

(2) Organul central al serviciului veterinar de stat este Direcția pentru Medicină Veterinară cu Inspectoratul Veterinar de Stat, care face parte din Ministerul Agriculturii și Alimentației și i se supune.

(3) Organele administrării serviciului veterinar de stat din raioane și orașe, clinicile veterinare de sector, circumscripțiile veterinare, precum și persoanele care desfășoară o activitate individuală de muncă în domeniul medicinei veterinare, în chestiuni de ordin general se supun organelor de autoadministrare locală, iar în cele de specialitate – instanțelor ierarhic superioare ale serviciului veterinar de stat, în timp ce serviciul veterinar departamental în chestiuni generale se supune departamentului respectiv, iar în cele de specialitate – doar serviciului veterinar de stat teritorial respectiv.

IV. FINANȚAREA ȘI ASIGURAREA TEHNICO-MATERIALĂ

A ACTIVITĂȚII SERVICIULUI VETERINAR

Articolul 13. Sursele de finanțare a activității serviciului veterinar

(1) Activitatea serviciului veterinar de stat este finanțată din contul mijloacelor bugetului de stat, precum și din mijloacele obținute din prestarea asistenței veterinare și altor servicii de specialitate cu plată.

(2) Activitatea serviciului veterinar departamental este finanțată din mijloacele departamentelor respective.

(3) Remunerarea persoanelor care desfășoară o activitate individuală de muncă în domeniul medicinei veterinare se efectuează din contul mijloacelor obținute pentru acordarea serviciilor de plată.

Articolul 14. Finanțarea măsurilor veterinare speciale

(1) Toate măsurile pentru profilaxia, diagnosticarea, prevenirea extinderii și combaterea bolilor infecțioase deosebit de periculoase (care necesită instituirea măsurilor de carantină) și altor boli infecțioase la animale incluse într-un registru special, aprobat de șeful Direcției pentru Medicina Veterinară cu Inspectoratul Veterinar de Stat a Ministerului Agriculturii și Alimentației, se realizează din contul mijloacelor bugetului de stat.

(2) Măsurile pentru prevenirea și lichidarea tuturor celorlalte boli și analizele de laborator la diagnosticarea lor, tratarea animalelor bolnave, expertiza sanitară veterinară a produselor și materiei prime de origine animală, precum și toate felurile de produse comercializate la piețe, sînt achitate de către deținătorii de animale și posesorii produselor animaliere conform tarifelor în vigoare.

Articolul 15. Asigurarea serviciului veterinar de stat cu încăperi de serviciu, servicii comunale și cu îmbrăcăminte specială

(1) Organele de autoadministrare locală, întreprinderile, organizațiile cooperatiste și de alte tipuri, proprietarii unităților comerciale sînt obligați să ofere în folosință gratuită organelor de administrare și instituțiilor serviciului veterinar de stat încăperi de serviciu cu toate condițiile comunale, cu mijloace de telecomunicații și alte condiții pentru funcționarea lor normală.

(2) Toți specialiștii serviciului veterinar de stat sînt asigurați cu îmbrăcăminte specială conform prevederilor normative în vigoare, iar specialiștii veterinari ai serviciului veterinar de stat pentru frontieră și transport – și cu uniforme.

V. SUPRAVEGHEREA VETERINARĂ DE STAT

Articolul 16. Menirea supravegherii veterinare de stat

Menirea principală a supravegherii veterinare de stat, realizată de către serviciul veterinar de stat, este controlul asupra respectării cerințelor Statutului veterinar, prevederilor prezentei legi și actelor normative adoptate în conformitate cu ea în chestiunile activității veterinare de către toate persoanele fizice și juridice.

Articolul 17. Organizarea și exercitarea supravegherii veterinare de stat

Organizarea și exercitarea supravegherii veterinare de stat este încredințată următoarelor persoane oficiale:

a) șefului Direcției pentru Medicina Veterinară cu Inspectoratul Veterinar de Stat a Ministerului Agriculturii și Alimentației, șefului serviciului veterinar de stat pentru frontieră și transport în republică, medicilor veterinari principali ai raioanelor și orașelor, care concomitent sînt și inspectori veterinari principali de stat ai teritoriilor respective;

b) adjunctului șefului și specialiștilor Direcției pentru Medicina Veterinară cu Inspectoratul Veterinar de Stat, medicilor veterinari epizootologi principali ai raioanelor și orașelor, șefilor clinicilor veterinare de sector, ai circumscripțiilor veterinare și laboratoarelor pentru expertiza sanitară veterinară, șefilor punctelor de control veterinar pentru frontieră și transport, punctelor de control veterinar pentru frontieră, șefilor secțiilor pentru controlul veterinar al producției și comandantului poliției veterinare departamentale de carantină care sînt concomitent și inspectori veterinari de stat ai teritoriilor sau obiectivelor respective.

Articolul 18. Garanțiile activității persoanelor oficiale, care exercită supravegherea veterinară de stat

(1) Persoanele oficiale, care exercită supravegherea veterinară de stat, se călăuzesc în activitatea lor în exclusivitate de prezenta lege și de Statutul veterinar în vigoare pe teritoriul republicii.

(2) Stăvilirea sub orice formă din partea organelor de stat, persoanelor fizice și juridice a activității legitime a persoanelor oficiale ce realizează supravegherea veterinară de stat atrage după sine răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Organele puterii executive de stat și organele executive de autoadministrare locală sînt obligate să contribuie la îndeplinirea de către serviciul veterinar a sarcinilor preconizate în prezenta lege.

VI. OBLIGAȚIUNILE PERSOANELOR FIZICE ȘI JURIDICE ÎN VEDEREA RESPECTĂRII STATUTULUI VETERINAR

Articolul 19. Obligațiunile deținătorilor de animale

Persoanele fizice și juridice deținătoare de animale sînt obligate:

a) să respecte regulile sanitare veterinare și de zooigienă privind întreținerea, hrănirea, îngrijirea, reproducerea și exploatarea rațională a animalelor, precum și cerințele stabilite de organele serviciului veterinar;

b) să întrețină acțiuni sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor infecțioase, precum și pentru tratarea animalelor bolnave, lichidarea focarelor de îmbolnăviri în masă și prevenirea extinderii lor în curți și în gospodării prost organizate, totodată luînd toate măsurile organizatorice și economice necesare;

c) să asigure examinarea medicală sistematică a personalului din unitățile zootehnice, interzicînd angajarea la serviciu a persoanelor bolnave ori purtătoare de germeni infecțioși, ce pot fi transmiși la animale sau pot contamina produsele alimentare de origine animală;

d) să anunțe fără întârziere serviciul veterinar despre stabilirea ori suspiciunea unei boli la animale care necesită instituirea măsurilor de carantină, iar pînă la sosirea medicului veterinar – să izoleze animalele bolnave, pierite sau tăiate din necesitate, și să nu admită folosirea sau vînzarea cărnii sau a altor produse de la aceste animale fără autorizarea medicului veterinar de stat;

e) să anunțe în maximum 24 ore autoritățile veterinare locale despre achiziționarea din alte gospodării și localități a animalelor și să nu le introducă în turme comune timp de cel puțin 15-30 zile;

f) să ofere personalului veterinar de stat posibilitatea de a supraveghea starea sănătății animalelor în gospodăriile individuale și să sprijine organizarea măsurilor veterinare;

g) să comercializeze animalele, produsele și materia primă de origine animală numai cu autorizația specialiștilor serviciului veterinar teritorial;

h) să arate animalele pentru efectuarea acțiunilor veterinare (la locul și în termenele stabilite de organele serviciului veterinar teritorial);

i) să întrețină în starea convenită, cu respectarea regulilor sanitare veterinare, fermele și complexele zootehnice, curțile, taberele de vară, adăpătorile și pășunile pentru animale.

Articolul 20. Obligațiunile persoanelor fizice și juridice privind colectarea, prelucrarea, păstrarea și transportarea produselor și materiei prime de origine animală, precum și transportarea animalelor

Persoanele fizice și juridice sînt obligate:

a) să întrețină în corespundere strictă cu regulile sanitare veterinare locurile de prelucrare, păstrare a produselor și materiei prime de origine animală, mijloacele de transportare a animalelor, produselor și materiei prime de origine animală;

b) să respecte strict cerințele sanitare veterinare și alte cerințe ale regulilor în vigoare privind colectarea, încărcarea, descărcarea și transportarea animalelor, produselor și materiei prime de origine animală.

VII. ACȚIUNILE SERVICIULUI VETERINAR DE STAT ÎN CAZURILE BOLILOR CARE NECESITĂ INSTITUIREA MĂSURILOR

DE CARANTINĂ ȘI ZOOANTROPONozELOR

Articolul 21. Modul de informare în toate cazurile de depistare a bolilor care necesită instituirea măsurilor de carantină

În cazul depistării la animale a bolilor care necesită instituirea măsurilor de carantină (în conformitate cu registrul special), specialiștii veterinari sînt obligați să înștiințeze imediat autoritățile ierarhic superioare din serviciul veterinar, în ordine ascendentă.

Articolul 22. Ordinea instituirii și ridicării măsurilor de carantină

În baza recomandării scrise a serviciului veterinar de stat raional, orășenesc, republican, organele corespunzătoare de autoadministrare locală adoptă hotărîrea cu privire la instituirea măsurilor de carantină pentru lichidarea focarului de contagiu. După lichidarea lui și efectuarea complexului final de acțiuni sanitare veterinare, are loc ridicarea măsurilor de carantină în aceeași ordine, în care au fost instituite.

Articolul 23. Acțiunile serviciului veterinar de stat în caz de depistare a zooantroponozelor

În caz de depistare a bolilor comune omului și animalelor serviciul veterinar de stat al teritoriului respectiv informează serviciul sanitar epidemiologic și în comun cu acesta elaborează și întreprinde măsurile convenite de tratare, prevenire a extinderii și lichidare a bolilor.

VIII. RĂSPUNDEREA ADMINISTRATIVĂ PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI VETERINARE

Articolul 24. Sancțiuni de amendă

(1) Pentru încălcarea cerințelor Statutului veterinar, a prezentei legi și actelor normative, adoptate în conformitate cu ea, inspectorii veterinari de stat au dreptul să amendeze persoanele fizice și juridice în mărimea indicată în articolul 107 al [Codului cu privire la contravențiunile administrative](#).

(2) Mijloacele bănești sustrase în calitate de amendă sînt utilizate exclusiv pentru consolidarea bazei tehnico-materiale a serviciului veterinar de stat.

IX. CONTRACTELE INTERNAȚIONALE

Articolul 25. Contractele internaționale în problemele zootehniei, medicinei veterinare, importului și exportului de animale, produse și materie primă de origine animală

Dacă contractele internaționale în problemele zootehniei, medicinei veterinare, importului și exportului de animale, produse și materie primă de origine animală, la care Republica Moldova este parte, stabilesc alte reguli decît cele prevăzute de prezenta lege, atunci se aplică regulile contractului internațional.

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

MIRCEA SNEGUR

or.Chîșinău, 23 iunie 1993,

Nr.1538-XII.